

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 octombrie 2012, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[Un frate: (...) Înainte să ne rugăm, doresc să citesc un cuvânt pe care l-a spus Pavel filipenilor. Filipeni 2.12-14+16: *„Astfel, dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea. Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli...ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar”*. (...)]

[Se cântă cântarea „Nu este El minunat?” (...)]

Are loc dedicarea unor copilași:

Pe cine aveți aici? Sonya. Veșnic credincios Dumnezeu, cu mulțumire ne uităm spre tronul de har. Tu i-ai călăuzit minunat pe fratele și sora noastră. Tu le-ai dăruit un al doilea copilaș, o Sonya. Iubite Domn, Ți-o dedicăm Ție; întreaga familie să-Ți fie dedicată Ție, pentru timp și veșnicie. Tu, atunci ai spus: *„Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți”*. Tu i-ai luat în brațele Tale, i-ai strâns, i-ai binecuvântat. Același lucru îl faci și astăzi. Noi Ți-o dedicăm Ție pe Sonya. Fii binecuvântată cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic! Binecuvântată să fie întreaga familie în Numele sfânt al lui Isus! Amin. Domnul să vă binecuvânteze și să fie cu voi! Ne bucurăm împreună cu voi.

Pe cine aveți aici? Ianek. Iubitule Domn, Tu Dumnezeule veșnic credincios, Ți-l aducem pe Ianek. Tu îi primești pe toți, toți aceia care Îți sunt aduși Ție, fără excepție. Tu astăzi încă mai chemi: *„Lăsați copilașii să vină la Mine”*. Noi Ți-l dedicăm pe Ianek, Îți dedicăm întreaga familie, toți să fie binecuvântați și dedicați lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie, în Numele sfânt al lui Isus.

Pe cine aveți aici? Sharon. Iubite Domn, fratelui și sorei noastre le-ai dăruit o Sharon. Ți-o dedicăm Ție, Ți-o aducem Ție. Primește-o Dumnezeu! Noi Îți dedicăm întreaga familie; toți să fie binecuvântați și dedicați lui Dumnezeu, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

[Se cântă cântarea „Isus e aici” (...). Fratele Jean Claude, împreună cu grupul, cântă cântarea „Aleluia” (...)] Mulțumesc foarte mult! Mulțumesc! Vă puteți așeza.

Ce mare binecuvântare! Ce mare binecuvântare este și în toate aceste cântări! Și noi aproape că am putut cânta și înțelege totul. Totul se petrece spre slava Domnului. Și tema cea mai importantă, într-adevăr, rămâne revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Cuvântul „Maranata!” – Domnul nostru vine! – este scris și în ultimul capitol al Apocalipsei. Simțiți-vă bine în prezența lui Dumnezeu!

Mie mi-a venit gândul, cum a fost exprimat în scrisoarea către evrei: „Luați seama ca nu cumva să-L respingeți pe Acela ce vă vorbește din cer!” Luați seama, luați seama să nu-L respingeți! Cine Îl respinge pe El, va fi respins. Și fratele Schmidt a exprimat-o deja: „Noi nu numai că credem în Dumnezeu, ci Îl credem **pe** Dumnezeu”. Noi credem ceea ce Dumnezeu a spus, ceea ce El a făgăduit.

Încă o dată o vă spunem: Simțiți-vă ca acasă! Din Nordul îndepărtat, din Finlanda, din toate țările învecinate până în Italia, România și toate țările învecinate, stânga, dreapta, Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți! Noi ne adunăm în acest loc să auzim Cuvântul Lui și să ne lăsăm pregătiți.

Pe scurt, transmit salutările de astăzi. Ieri au fost peste nouă sute de conectări de pe întreg pământul, care au auzit, au văzut ceea ce are să ne spună Domnul Dumnezeu și ceea ce face chiar acum.

Saluturi [...] Toți frații care sunt în legătură cu Domnul și cu noi, care cred din inimă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp, o primesc și le este descoperit.

Ieri am auzit vestea tristă și în același timp vestea bună pe care am putut-o da: că i-a plăcut Domnului să-l ia la El în slavă pe iubitul nostru frate Leonard Russ. În anii trecuți, în mod deosebit la vizitele pe care i le-am făcut, de când sora Russ a fost chemată Acasă, fratele Russ avea o

singură dorință: să fie în slavă cu iubita lui soție. Aproape de fiecare dată când l-am vizitat, el a amintit-o: „Oh, dacă aş putea merge Acasă!” Acum i s-a alăturat ei și tuturor celor ce sunt în Paradis. Ei sunt deja acolo și ne așteaptă. Pentru că fără noi nu va fi nicio desăvârșire. Toți care sunt acum în Paradis, încă nu-L văd pe Domnul. Pe Domnul Îl vom vedea împreună, când toți aleșii din Vechiul și Noul Testament vor fi desăvârșiți și va avea loc prima înviere și noi vom fi la Domnul, atunci noi, împreună, Îl vom vedea.

Atunci când fratele Branham a fost răpit în Paradis, el a spus: „doresc să-L văd pe Isus”. Atunci a venit răspunsul: „acum tu și noi încă nu-L putem vedea”. Noi Îl vom vedea, împreună, când răpirea va avea loc și vom fi cu Domnul pentru totdeauna. Ce har să fii răscumpărat, ce har să-L crezi pe Dumnezeu pe Cuvânt, acum! Ce har să ai parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum!

În mod deosebit, m-a bucurat faptul că mulți frați și surori din Elveția sunt împreună cu noi aici în acest loc, în acest sfârșit de săptămână. De asemenea, am auzit că sora Bruner este aici. Unde ești soră Bruner? Te rog ridică-te în picioare! Soră Bruner, te rog ridică-te în picioare! Domnul Dumnezeu să te binecuvânteze în mod deosebit! Da, sora Bruner a fost în Zürich în adunările fratelui Branham. Și când fratele Frank a venit în Elveția și a dat mărturie despre ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru, sora și fratele Bruner au aparținut primelor roade care au primit mesajul acestui ceas. Și fratele Bruner, acum scurt timp, a fost chemat Acasă. Toți cei care au plecat înaintea noastră așteaptă până când vom trăi și noi desăvârșirea.

Așa cum am amintit ieri, înmormântarea va avea loc vineri, spre amiază; ora exactă ni se va comunica. Cu această ocazie, întregii familii Russ, tuturor aceluia care aparțin de familia Russ, vă exprimăm condoleanțele noastre, din inimă. Domnul Dumnezeu... Fratele nostru cu care am fost legat în interiorul interiorului... Din 1953, de când ne cunoaștem, am trecut prin toate încercările posibile și nu a fost niciodată nicio problemă care să se fi întâmplat prin fratele și sora Russ. Fratele Russ a fost ambele: un bărbat al familiei, un bărbat al bisericii, un bărbat credincios al lui Dumnezeu. Și el va vedea rodul slujbei sale. Domnul Dumnezeu să-l binecuvânteze în mod deosebit pe fratele Helmuth Russ.

Dacă este astăzi aici, mi-ar plăcea dacă la sfârșit ar cânta cântarea favorită. Este în mijlocul nostru fratele Helmuth Russ? Astăzi este aici. Dacă are curaj... el are un dar deosebit de a cânta.

Încă o dată transmitem saluturi tuturor din întreaga lume, tuturor care ascultă și sunt în legătură cu noi în direct.

Acum este timpul lui Dumnezeu, ceasul pentru Mireasă. Noi am trecut din epoca Bisericii la epoca Miresei și ultimul mesaj se adresează Miresei Mielului și numai ea va asculta ceea ce Domnul Dumnezeu are să ne spună.

Vreau să citesc un cuvânt din prorocul Habacuc 2.3: *„Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit”*. Ce cuvânt puternic!

Dumnezeu a putut folosi proroci care să anunțe tot ceea ce avea să aibă loc în perioada timpului de har. Sunt copleșit când mă gândesc că în Noul Testament au fost redată 845 de citate din Vechiul Testament. De fapt totul, de la nașterea Mântuitorului nostru până la ridicarea noastră în slavă, totul a fost scris și anunțat dinainte în Vechiul Testament. Și frații noștri, bărbații lui Dumnezeu ai Noului Testament, fie în Matei, Marcu, Luca, în Ioan au rânduie biblic, totul. Și în total, din cele 845 de citate, 186 de citate din Psalmi au fost redată în Noul Testament. Totul este fundamentat biblic în Noul Testament. Și de aceea Pavel, în Romani, în primul capitol a putut scrie și a putut da mărturie că totul s-a întâmplat exact așa cum Dumnezeu le-a propovăduit dinainte prin prorocii Lui în Sfintele Scripturi.

Rom. 1.1-2: *„Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi”*. Aleluia! Laudă Dumnezeului nostru!

Nu o răstălmăcire, ci ceea ce a promis El mai dinainte și a lăsat să fie propovăduit prin proroci, în Sfintele Scripturi.

Mulți din Mesaj sunt supărați pe noi pentru că ne referim numai la Scriptură. Noi ne luăm ca absolut numai Scriptura. Și acum mă gândesc la fratele Branham care și-a luat Biblia în mână, a ridicat-o și a spus:

„Acesta este absolutul meu”. Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său. Și noi avem dreptul să încadrăm biblic tot ceea ce a propovăduit fratele Branham, așa cum au făcut-o frații noștri la început.

Și apoi, aici în Rom. 1.5 este scris: *„prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile”*.

„Ca să aducem,...la ascultarea credinței”. Credința trebuie să fie legată cu ascultarea. Necredința și neascultarea ne despart de Dumnezeu. Credința și ascultarea ne aparțin, pentru că ne aduc în legătură cu Dumnezeu.

La Avraam le avem pe ambele. În Geneza 18, când Domnul Dumnezeu a dat făgăduința: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că (atunci) Sara, nevasta ta, va avea un fiu”*. Și apoi este scris: *„Avraam L-a crezut pe Dumnezeu”*. El s-a uitat la Cel Invizibil ca și cum L-ar fi văzut. El a știut că Dumnezeu a preluat responsabilitatea pentru împlinirea făgăduinței. Nu Avraam a trebuit s-o îplinească, ci Dumnezeu.

Și așa cum citim aici: *„dacă o făgăduință zăbovește, așteaptă-o, căci va veni și se va împlini negreșit”* (Hab. 2.3). [Se va împlini] de asemenea și în ceea ce privește revenirea Domnului nostru, pe care au contat toți apostolii care au fost înaintea noastră. Și Pavel a spus: *„nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați”* [1 Cor. 15.51].

Și Domnul nostru a spus-o: *„...unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa”*. Și acest Cuvânt trebuie să-l încadrăm corect. Aparține de Ioan 21.22, unde Domnul a vorbit cu Petru, despre Ioan: *„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”*. Apoi îl vedem pe Ioan pe insula Patmos și vedem cum Domnul a coborât, cum Ioan L-a văzut umblând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur și tot ce este în legătură, i-a fost arătat tot ce se va întâmpla.

Frați și surori, harul pe care ni l-a dăruit nouă Dumnezeu, ca fiecare cuvânt să-l înțelegem corect și să-l rânduim biblic, este cel mai mare har care a existat vreodată pe pământ. Și în această legătură, în această dimineață a trebuit să mă mai gândesc puțin cum în toate denotațiunile Scriptura este greșit înțeleasă și a fost ruptă din context.

Noi am citit ieri Cuvântul din Evanghelia lui Luca și din Evanghelia lui Marcu: „...nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu”.

Și pe baza acestui verset, William Booth, fondatorul mișcării „Armatei Salvării” a decis ca „Cina Domnului să nu mai fie sărbătorită niciodată pe pământ, ci să fie sărbătorită doar atunci în ziua aceea în Împărăția lui Dumnezeu”... Pur și simplu o neînțelegere... El nu a citit mai departe aici și acolo, cum la început credincioșii din Biserica primară s-au adunat în case, au frânt pâinea, au avut părtășie împreună, au sărbătorit Cina Domnului, având adunări de rugăciune. Trebuie să citim totul.

Și al doilea punct, care s-a întâmplat cu același bărbat, cum el a citit din 1 Cor. 1.17 și a spus ce a zis Pavel: „*De fapt, Hristos m-a trimis nu să botez, ci să propovăduiesc Evanghelia*”. Prin aceasta, același bărbat a concluzionat ca nu mai trebuie făcut niciun botez. Trebuie să vă închipuiți odată câte neînțelegeri stăpânesc în toate direcțiile de credință, în toate denomițiunile! Și, acum la sfârșitul timpului de har, Dumnezeu ne-a dăruit lumină, ne-a dăruit descoperire prin harul Său.

Nouă nu ne place deloc partea lumească. Dar Pavel și aici în Romani, în primul capitol a vorbit și a scris despre starea de păcat a omenirii pe care aproape că nu poți s-o pronunți cu gura, cum va fi pe pământ. Și Domnul nostru a spus-o, în mod deosebit în Luca 17 și în locurile paralele. El a accentuat-o: „cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și în zilele Fiului omului”. Și aici Pavel le-a enumerat: „că bărbații vor părăsi întrebuintărea firească a femeii, aprinzându-se unii pentru alții [în poftele lor]”. Aici în Rom. 1 este enumerat tot ceea ce se poate întâmpla numai în lume. Voi o puteți citi cu toții. De fapt, nici nu vreau să pronunț aceste cuvinte. Dar dacă apoi vezi o fotografie, cum o „preoteasă” căsătorește doi preoți și un preot dă binecuvântarea la căsătoria a două „preotese”. Și dacă citim lucruri ca acestea... O spunem liber și deschis: dacă se întâmplă în lume, atunci nu este treaba lui Dumnezeu. Domnul Dumnezeu a dat îndrumări Bisericii, nu lumii. Toți pot să meargă căile lor proprii și la sfârșit Dumnezeu va exprima sentința.

Numai Biserica va fi atentă și va asculta ceea ce are să ne spună Dumnezeu acum și se va lăsa corectată. Permiteți-ne s-o spunem deschis – vă rog scuzați-mă! – întregul capitol vorbește de aceasta. Gândiți-vă odată: la revenirea Domnului, homosexualii și astfel de lucruri care sunt împotriva lui Dumnezeu, a Cuvântului lui Dumnezeu, împotriva minții sănătoase, pe care Dumnezeu le-a pus sub pedeapsa morții în Vechiul Testament, pot astfel de oameni să fie răpiți? Nu și încă o dată nu!

Dumnezeu ne-a dăruit o viață nouă prin harul Său. Și noi am fost răstigniți împreună cu Isus Hristos. Noi nu numai că o propovăduim, ci am trăit-o prin harul Său. Dar așa a fost în zilele Sodomei și Gomorei. În Gen. 18 [este scris că] Domnul l-a vizitat pe Avraam și cei doi îngeri au ajuns seara în Sodoma, cap. 19.1. Și acolo ei au vrut, au vrut... Da, voi o puteți citi. Și fratele Branham s-a referit la aceasta de fiecare dată: că acum, în timpul slujbei lui, a trebuit să fie așa cum a fost atunci când Domnul a venit la Avraam și i-a dat făgăduința, iar pe cei doi mesageri i-a trimis la Sodoma ca să-l scoată afară pe Lot, cu toată puterea.

Frați și surori, s-o spunem liber și deschis: prin harul Său, noi am putut să trăim cum Domnul a făcut același lucru în timpul nostru, ca atunci la Avraam, cum El a făcut-o conform Ioan 1 și toate celelalte exemple. Și eu mă gândesc acum: când fratele Branham a amintit că Domnul și-a întors spatele spre cort și că Domnul i-a dat făgăduința lui Avraam. Și Sara a răs în sinea ei – nu cu glas tare – a răs în sinea ei și Domnul s-a uitat la Avraam și a spus: „De ce a răs Sara?” Apoi fratele Branham s-a întors cu spatele la audiență și a spus: „Ca voi să știți că același Domn este în mijlocul nostru și Se descoperă în același fel, Domnul îmi va arăta acum pe cine va vindeca, cu cine va vorbi”. Fratele Branham s-a întors cu spatele la audiență și a spus: „soră cutare și cutare, Lumina este peste tine”.

Frați și surori, eu am trăit-o. Fie că a fost în Karlsruhe, fie că a fost în Dallas, Texas, eu am fost martor la ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. O spun încă o dată: noi putem rându-i biblic totul.

Încă un gând în legătură cu Ilie. Dacă citim Matei 17, Marcu 9, acolo Domnul spune ambele, în legătură cu viitorul și ziua Domnului: „*Trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*” și apoi în legătură cu Ioan Botezătorul care a venit în duhul și puterea lui Ilie. El a

spus: „*Dar vă spun că Ilie a și venit*”. Ambele sunt corecte, ambele sunt adevărate. O slujbă a fost la viitor, a avut loc în timpul nostru, înainte de a veni ziua Domnului. Și atunci, și-a găsit împlinirea prin Ioan Botezătorul ceea ce a fost gândit de Dumnezeu ca să se întâmple pentru acel timp. Și așa este scris: că el, prin slujba lui, I-a pregătit un popor Domnului.

Eu vă întreb astăzi: cine au fost cei trei mii, care în ziua Cincizecimii au fost acolo adunați, când a avut loc turnarea Duhului Sfânt? Cine au fost acești trei mii care au auzit Cuvântul, care s-au pocăit și s-au lăsat botezați?

Ioan a avut o slujbă, el a pregătit poporul. El a spus: „*eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine,... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” [Mat. 3.11]. Acolo a fost adunată o mulțime de popor. S-a predicat pocăința, s-a făcut botezul și a avut loc botezul cu Duhul Sfânt.

Important este să nu-L respingem pe Acela care vorbește acum cu noi. Și aceasta aparține de tema de ieri seară: cu adevărat, să nu se pomenească rămas în urmă cineva, care aude acum ultimul mesaj divin, care este chemat afară și este pregătit pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos...

Când am vorbit azi dimineață cu fratele și sora Druzer, mi-a venit din nou gândul: Dumnezeu a chemat afară din toate țările Europei. Cine s-ar fi gândit că divizarea Europei va avea un sfârșit? A fost Est și Vest, apoi a fost Cortina de Fier, dar Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Pentru că așa este scris în Matei 24.14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea... Atunci va veni sfârșitul*”. Cine și-ar fi putut închipui că fratele Frank va predica în Ural, în Siberia, în Novosibirsk, cine și-ar fi putut închipui că aceasta va fi posibil? Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Când s-a împlinit timpul, Dumnezeu a călăuzit totul, ca însărcinarea Lui să poată fi împlinită.

Când Dumnezeu dă făgăduințe – și noi așa am citit-o: „*dacă făgăduința întârzie, așteapt-o*”, atunci trebuie să așteptăm mai departe. Aceasta am amintit-o ieri seară, cum fratele Branham a contat foarte mult pe revenirea Domnului; cu adevărat, el a socotit că va avea loc, mai ales în predicile din anul 1965. Pur și simplu minunat! Dacă acum ne

uităm în urmă, cât har ne-a dăruit Dumnezeu! Gândiți-vă, dacă Domnul ar fi venit acum zece ani, mulți care sunt astăzi în mijlocul nostru nu ar fi fost la răpire. Domnul are îndelungă răbdare, El a fixat ziua. Și aceasta și noi am încercat s-o dăm mai departe.

Perioada în care S-a descoperit Domnul este o perioadă de timp. Dar când El va reveni, atunci este o zi, este un ceas, atunci se va întâmpla ca fulgerul care luminează de la est la vest. De asemenea și acest lucru este înțeles greșit.

Frați și surori, dacă ați ști câte puncte sunt răstălmăcite în cadrul mesajului, atunci ați mulțumi astăzi lui Dumnezeu până la miezul nopții, pentru marele privilegiu pe care ni l-a dăruit, ca să nu răstălmăcim niciun cuvânt sau să folosim greșit vreun citat al fratelui Branham. Așa cum a fost spus deja mai înainte, totul să fie comparat cu Sfânta Scriptură.

Pe lângă aceasta, doresc să citesc din 1 Cor. cap. 2, ca să arăt cum a văzut Pavel, cum a încadrat-o el pentru mine, pentru noi. În 1 Cor. 2, citim de la v. 9: *„Dar, după cum este scris: «Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc»”*. Le-a pregătit pentru cei ce-L iubesc. El ne-a iubit mai întâi, pentru ca noi să-L putem iubi pe El, la rândul nostru. Dar aceasta nu este totul.

În următorul verset, în v. 10, este scris: *„Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu”*.

La aceasta putem spune un „Amin” puternic. Tot ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu, El ne-a descoperit prin Duhul. Fiecare Cuvânt, fiecare făgăduință pe care o credem, ne este descoperită. Apoi avem intrare liberă la Dumnezeu.

Vers. 12: *„Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său”*. Aleluia! Aleluia! *„ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu”*.

Noi nu primim doar lecții din Cuvânt; sunt cuvintele descoperirii, ale puterii, este Cuvântul sfânt, descoperit al lui Dumnezeu pe care îl

auzim și noi putem să-i dăm dreptate. Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu, prin Duhul Său.

Vers. 13: *„Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuintând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești”*.

Aleluia! Glorie Îi aducem Dumnezeului nostru, din veșnicie în veșnicie, care ne-a adus în Locul Preasfânt și, prin harul Său, vorbește cu noi și, prin harul Său, ne-a deschis înțelegerea pentru Scripturi. Astfel ca noi, cu adevărat, să-L putem urma pe El în toate lucrurile.

Încă o comparație minunată; Ioan 17 și apoi comparația cu ceea ce este scris în 1 Ioan 5. Mai întâi Ioan 17, ca să arătăm cât de importantă este descoperirea, cât de important este să folosești un verset biblic în legătură cu altul și să nu răstălmăcești nimic. Ci să legi un verset de altul, de care aparține.

Aici din Ioan 17 – v. 1 cu toții îl cunoașteți – citim de la v. 2: *„după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelor pe care I i-ai dat Tu”*.

Aceasta noi am accentuat-o deja: nimeni nu poate trăi veșnic, numai dacă a primit viața veșnică.

Citim mai departe în v. 3. Vă rog să ascultați cu mare atenție: *„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu”!* *„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat...”*.

Afară de Tine nu este un altul și în veci nu va fi un altul. Pur și simplu, Dumnezeu este în totul și în toate. Dar Dumnezeu S-a descoperit. Și această descoperire a lui Dumnezeu este atât de importantă pentru noi, pentru că în această descoperire a Fiului suntem incluși noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu; noi am primit înfierea.

S-o mai citim încă o dată: *„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu”*.

Să mergem la 1 Ioan 5, unde citim ultimele versete. Citim 1 Ioan 5 de la v. 18: *„Știm că oricine este născut („zămislit” – lb. germ.) din Dumnezeu nu păcătuiește, ci Cel născut („zămislit” – lb. germ.) din*

Dumnezeu îl păzește și cel rău nu se atinge de el". Vers. 19: „Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău”.

Și acum vine versetul 20, pe care doresc să-l accentuez: „Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat...”. În Ioan 17.3, noi am citit: „să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat”. Și aici noi citim: „Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică” (vers. 20). Aleluia! Laudă lui Dumnezeu!

Observați voi cât de important este ca un cuvânt să fie legat cu celălalt cuvânt, tot ce aparține împreună? Și Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește din claritate în claritate, din adevăr în adevăr. Cum a spus Domnul nostru, în Matei 11.27: „*nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere*”. Și cui vrea El să-i descopere? Tuturor aceluia care sunt pregătiți să accepte și să primească descoperirea. Dumnezeu își descoperă Cuvântul Lui numai aceluia care îl acceptă, îl primesc, îl cred și numai lor le este descoperit Cuvântul, prin harul Său. În același fel am putea citi celelalte versete biblice.

Să facem un cuprins al lucrurilor despre care este vorba acum. Noi, cu siguranță, am ajuns în ultima perioadă dinaintea revenirii Domnului. Ultimul mesaj ajunge până la marginile pământului. Dumnezeu S-a îngrijit pentru aceasta: ca, după ce fratele Branham a mers Acasă, acest mesaj curat și sfânt, cu adevărat, să fie propovăduit pe întreg pământul. Și cum am amintit-o ieri și cum a spus fratele Kupfer: nu este doar un mesaj, ci este mesajul sfânt al lui Dumnezeu, vorbirea finală a lui Dumnezeu: „Voi poporul Meu, ieșiți afară!” Nu toți. Ci „voi poporul Meu”. Cine a ieșit afară din Egipt? Toți aceia care aparțineau de poporul lui Dumnezeu. Toți ceilalți puteau face mai departe [ce voiau]. Dar aici, mielul a fost înjunghiat, sângele a fost aplicat pe ușorii ușii și toți s-au pregătit pentru exod. „Voi, poporul Meu”. Și în această legătură este scris: „*Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut*” [Ex. 4:22]. Dacă urmărești acest gând „întâiul născut”, de la început, dreptul de întâi

născut era binecuvântarea lui Dumnezeu. Și Iacov a dorit să aibă binecuvântarea dreptului de întâi născut și a și primit-o.

Noi suntem cele dintâi roade. Dumnezeu ne-a dăruit binecuvântarea de întâi născut. Isus Hristos este Întâiul născut dintre mulți frați, El care S-a dat pentru noi. Dar s-o spunem încă o dată: niciunul dintre noi să nu ne pomenim că am rămas în urmă. Ci, cu noi toți să se împlinească faptul că așteptăm revenirea Domnului, că suntem cu adevărat în așteptare, așa cum este scris în Evrei 9.28: tuturor „*celor ce-L așteaptă*”. Și cine așteaptă? Mergeți astăzi în toate bisericile și bisericile libere, în toate denominațiunile [și vedeți] ce așteaptă ei, despre ce vorbesc ei, care sunt temele lor? Toți cred ceea ce doresc, toți fac ce vor. Cine întreabă de Dumnezeu? Cine se corectează după ceea ce zice Sfânta Scriptură?

Dar noi și astăzi vom mulțumi Domnului Dumnezeului nostru pentru că El ne-a trimis Cuvântul Lui. Vă rog primiți ceea ce am citit în 1 Ioan 5: „*noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui*”! Adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, descoperirea adevărată este în noi. Noi am fost răscumpărați prin sângele Mielului, suntem proprietatea lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie. Noi L-am recunoscut pe singurul Dumnezeu adevărat, pe Emanuel, Isus Hristos. Și noi știm că El a fost descoperirea personală a Dumnezeului Invizibil. Există numai un singur Dumnezeu. Și El a putut spune: „*Cine Mă vede pe Mine Îl vede pe Tatăl*”. Deci, noi L-am recunoscut pe Cel Adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, străpunși de adevărul lui Dumnezeu și, prin har, am primit viața veșnică. Așa este scris: „*Și viața veșnică este aceasta...*”. Așa am citit-o; nu o părere, ci o realitate divină. „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat*” și descoperirea Lui care a avut loc pentru mântuirea noastră.

Observați voi ce înseamnă descoperire? Fie ca noi toți să fim umpluți cu mulțumire. Pentru că – eu v-o spun – încă niciodată pe pământ, Cuvântul nu a mai fost descoperit în toate legăturile, așa cum este în timpul nostru. Mesajul ceasului este întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Așa cum am spus-o mai înainte: cum frații noștri, fie în cele patru evanghelii și în mod deosebit în scrisorile către evrei, multe versete biblice din Vechiul Testament au fost citate și așezate, așa

ne-a dăruit Dumnezeu harul. Noi am citit-o: ceea ce a vorbit Dumnezeu și a făgăduit prin proroci. Dar apoi, prin partea de învățătură, tot ceea ce a anunțat Dumnezeu prin toți prorocii totul a fost rânduie corect.

William Branham a fost un proroc, un proroc făgăduit; el a vorbit lucrurile, iar noi le putem reda rânduie în Noul și Vechiul Testament, prin har. Masa Domnului încă nu a fost niciodată așa de bogată cum este acum. Lăudat să fie minunatul Nume al Domnului nostru!

Vă rog să nu uitați ce am cercetat ieri și astăzi, să nu uitați: ca niciunul din voi, dintre noi, să nu se pomenească lăsat în urmă! Și cine citește în Evrei 4, acela va observa: „Cuvântul nu le-a ajutat la nimic pentru că nu l-au legat cu credința și ascultarea”. Noi am auzit Cuvântul lui Dumnezeu și l-am legat cu credința și credința am legat-o cu ascultarea, ca să putem sta în picioare înaintea lui Dumnezeu, prin har. „Nicio cale proprie, nicio voie proprie, ci doar Tu să-ți faci voia Ta”. Și toți frații care au parte de această propovăduire adevărată a acestui ultim mesaj, vrem să fim răbdători. Noi am citit din Habacuc 2, că Domnul nu întârzie niciodată. Când Domnul dă făgăduințe, putem să așteptăm împlinirea lor. Noi știm că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Și când va fi chemat ultimul, va avea loc și ultima lucrare a lui Dumnezeu, cea mai puternică care a fost vreodată pe pământ... Și de aceea este scris în Isaia 28, că Domnul personal Se va ridica și că El Își va încheia lucrarea Lui. El, care Și-a început buna Lui lucrare, o va și încheia. Noi suntem doar propovăduitorii Cuvântului scump și sfânt al lui Dumnezeu, purtători ai făgăduințelor lui Dumnezeu. **Mai întâi noi purtăm făgăduințele și apoi făgăduințele ne poartă pe noi în împlinirea lor. Aleluia! Aleluia, Domnului Dumnezeului nostru!**

Voi popoarelor toate, din Europa, din Africa, de pe toate continentele, ascultați Cuvântul lui Dumnezeu, ascultați Cuvântul ceasului, ascultați ultima chemare și ieșiți afară din toate și lăsați-vă aduși în conformitate totală cu Dumnezeu și Cuvântul Său!

Câți doresc să aibă parte de răpire? [Toată adunarea ridică mâinile] Amin. Amin. Amin. Dumnezeu ne-a dăruit garanția că noi, prin harul Său, vom fi prezenți acolo.

Eu nu știu dacă am amintit-o ieri, dar eu, atunci când în ianuarie 1981 am trăit răpirea, a fost una dintre cele mai puternice trăiri, poate în

comparație cu ceea ce a avut loc în 2 aprilie 1962, când și eu am fost luat din trup. Dar aici nu a fost numai o luare din trup; a fost o luare afară și când m-am uitat, la dreapta am văzut gloata îmbrăcată în alb. Toți erau tineri. Și noi ne ridicam în sus, nu ca o rachetă, ci pur și simplu maiestuos și eu am știut că are loc răpirea. Acea a fost ziua pe care Dumnezeu o făcuse pentru mine. Nu mai puteam vorbi, nu mă puteam mișca. Eu am știut că merg Acasă și am vrut doar să spun: „Doamne, cum stau eu înaintea Ta?”, dar nu o mai puteam exprima. Și în clipa următoare am fost sub cerul albastru deschis, cu mulțimea nenumărată. Toți erau tineri. Toate surorile aveau părul lung lăsat pe spate, nu era niciun nod, era aranjat, atârând frumos în spate. Toți eram tineri, între 17-18 ani, nu mai mult de 20. Ce știam eu atunci, despre ce este scris în Iov 33, v. 25, că noi toți vom fi transpuși înapoi în floarea tinereții noastre? În slavă, la răpire, nu va mai fi nici urmă de suferință, de lacrimi, de toate nenorocirile prin care am trecut pe pământ. Va fi o zi glorioasă, o zi minunată. Lucrurile vechi vor fi trecute. Totul va fi nou. Domnul nostru a pregătit totul pentru noi. El are o turmă răscumpărată prin sânge.

Și noi, de fiecare dată, am pus în centru cele trei lucruri: Sângele Legământului, Cuvântul Legământului și Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul.

În cuprins, permiteți-mi să vă spun, în încheiere: [în] cel mai important timp din toată istoria mântuirii, cea mai importantă perioadă din Biserică, până la chemarea afară a Miresei Mielului, care așteaptă venirea Mirelui, noi putem rămâne cu mintea întreagă în toate lucrurile, putem rămâne cu picioarele pe pământ în trăirea vieții noastre de toate zilele, dar să fim legați cu Dumnezeu, în inimă, în interiorul interiorului. Aceasta este valabil și pentru toți tinerii, ei toți sunt expuși la tot felul de lucruri în acest timp; Domnul Dumnezeu să fie cu voi! Luați Cuvântul în inimă: „Voi nu sunteți din această lume așa cum nici Eu nu sunt din această lume”. Primiți pentru voi harul lui Dumnezeu! Credeți-L pe Domnul și El va face totul bine. Lui, adevăratului, singurului Dumnezeu, care ni S-a descoperit în Isus Hristos, Lui Îi aducem cinste.

Vă rog luați-o cu voi: „Și voi sunteți în Cel adevărat. Voi sunteți în Cel adevărat”! De asemenea acest exemplu, pe care l-a dat fratele

Branham, în scurtul citat pe care l-am citit ieri: Domnul este Viața și noi suntem mlădițele. Viața Viței se descoperă în mlădițe. Mlădițele poartă rodul Viței. Viața Lui să fie descoperită în noi, ființa Lui, natura Lui, caracteristicile Lui, totul să fie descoperit în noi. Astfel ca noi să fi dezbrăcat omul vechi și să fi îmbrăcat omul nou care a fost făcut în sfințenie și neprihănire, astfel încât să-L putem urma pe Domnul nostru, prin credință și în ascultare. Eu sunt convins că noi aparținem de turma care acum aude și ascultă chemarea lui Dumnezeu și că noi aparținem de aceia care vor auzi trâmbița și mai întâi vor învia morții în Hristos, apoi noi, care trăim și vom fi rămas în viață, vom fi schimbați și împreună vom fi ridicați în slavă.

Prețuiți Cuvântul, iubiți-l, fiți mulțumitori pentru minunatul Cuvânt descoperit! Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, să fie cu noi toți, în Numele sfânt al lui Isus! Amin.

Să cântăm așa cum am făcut-o deseori, cântarea „Așa cum sunt” [Se cântă cântarea (...)].

Acum, când avem capetele aplecate și închidem ochii, ne deschidem inimile noastre înaintea lui Dumnezeu ca să-L întâlnim prin credință și încrederea că El va face totul bine. Și toți aceia care sunt în neazuri, fie că este boală sau alte probleme, Domnul este același, El este Credinciosul, Cel adevărat. Și noi suntem în Cel adevărat, răscumpărați pe deplin, vindecați pe deplin, eliberați pe deplin, am primit prin harul Său viață veșnică, prin descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Frații și surori, voi care sunteți astăzi aici și voi toți care ne auziți și ne vedeți, Dumnezeu Și-a cercetat poporul Său prin har. El a vegheat asupra Cuvântului Său. El a împlinit și cuvântul din prorocul Maleahi: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”*. Și noi trăim în acest timp din Fapte 3 de la v. 17: *„...pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou („de restituire” – lb. germ) a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci...”*.

Noi, ca și copii ai făgăduinței, credem Cuvântul făgăduinței, acceptăm și primim slujba pe care a dăruit-o Dumnezeu. Noi ne-am

întors la început, la original, am fost aduși înapoi la credința și ascultarea părinților noștri. Un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și noi suntem în acest unic Dumnezeu, în Cel adevărat. Aleluia! Primiți-o! Acceptați-o și mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru aceasta!

Voi toți care doriți acum să vă dedicați viețile voastre Domnului sau doriți să vi le rededicați, primiți pur și simplu faptul că, Cuvântul care a fost propovăduit astăzi vă este adresat vouă. Și pentru noi toți este valabil ceea ce este scris: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!*” Noi credem. Ochii noștri, urechile noastre, inimile noastre au fost deschise. Noi am înțeles și cuvântul care spune că „*Cine primește un proroc, în numele unui proroc, va primi răsplata unui proroc*” [Mat. 10.41]. Noi l-am primit pe proroc, noi am primit mesajul profetic, noi ne-am lăsat corecțați și așezați biblic în învățătură; de asemenea, am putut-o rândui biblic ceea ce ne-a spus Dumnezeu.

Domnul Dumnezeu să binecuvânteze toate bisericile! Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori! Domnul Dumnezeu să dăruiască unitatea în Duhul și să ne aducă pe toți înapoi în starea pe care Domnul ne-a făgăduit-o, prin har și pe care ne-a dăruit-o. Toți aceia care au nevoie de salvare, vă rog, primiți-L pe Salvatorul! Toți aceia care au nevoie de vindecare, primiți-L pe Vindecătorul, pe Acela care a spus: „Eu sunt Domnul, Medicul vostru”. El a luat asupra Lui toate bolile, toate durerile. Și acolo unde medicii nu mai pot, acolo El Își va confirma Cuvântul Lui și astăzi. Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului! Dumnezeu este adevărat și noi suntem în Cel adevărat și toate făgăduințele sunt „da” și „Amin”. Pentru aceasta Îți mulțumim, iubite Domn. Ție să-Ți fie încredințată turma Ta răscumpărată prin sânge, de pe întreg pământul.

Binecuvântează toate contactele noi din China și Mongolia. Binecuvântează peste tot, cheamă-i afară pe ultimii și binecuvântează, începând din Noua Zeelandă, de unde soarele răsare în fiecare zi și până în ultima țară unde soarele apune. Iubitule Domn, Tu ești un Dumnezeu veșnic credincios. Și noi strigăm, de la răsăritul soarelui până la apusul lui, binecuvântat să fie Numele Domnului care ne-a fost descoperit!

Scumpe Domn, eu Îți aduc Ție turma răscumpărată prin sânge, pe toți cei care sunt chemați afară, care au ieșit afară și s-au lăsat separați,

Ți-I dedic Ție. Și împreună Te vom vedea. Noi Îți mulțumim, că putem să auzim glasul Tău acum și să avem parte de ceea ce faci Tu chiar acum. Binecuvântează! Încă o dată, Te rog binecuvântează-i pe toți din toată Europa, toată Asia, toată Africa, de pe întreg pământul, binecuvântează toată turma Ta răscumpărată prin sânge, încheie-Ți lucrarea în timpul nostru, prin harul Tău.

Îți mulțumesc, de asemenea, că avem acest loc aici, pe care l-am construit după voia Ta. Îți mulțumesc pentru toți frații mei, că au posibilitatea să vină, că mai avem bani pentru benzină. Sunt vremuri scumpe acum, dar Tu dăruiești har să punem Împărăția lui Dumnezeu pe primul loc. Noi punem concediile și vacanțele deoparte și întotdeauna suntem acolo unde este propovăduit Cuvântul Tău. Tu ai condus în așa fel, ai trimis o foamete cum ai făgăduit în Amos 8.11, ai pus în interiorul nostru foamea după auzirea cuvintelor Domnului. Nu răstălmăcirile! Ci cuvintele originale ale Domnului, să le credem și să trăim totul.

Iubite Domn, inima mea este mișcată și doritoare să-Ți mulțumească Ție; să-Ți aduc închinarea și mulțumirea. Te rog încă o dată, binecuvântează pe toți frații slujitori. Fie ca nimeni să nu scoată nimic, să nu adauge nimic. Să fim asemenea unor oameni care au rămas în Cuvântul Tău, așa cum ai spus Tu: „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, sunteți în adevăr ucenicii Mei”.

Iubitule Domn, Îți mulțumesc pentru descoperirea Cuvântului Tău și a vocii Tale. Și încă o dată Îți mulțumesc pentru puterea sângelui Tău, pentru sângele noului legământ, pe care L-ai vărsat. Îți mulțumesc pentru Cuvântul Tău, Îți mulțumesc pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul. Încă o dată Îți mulțumesc pentru acest sfârșit de săptămână și mă rog ca la răpire niciunul să nu rămână în urmă, dezamăgit. Nu! Noi auzim acum, credem acum și ne lăsăm pregătiți. Încă o dată Îți mulțumesc în Numele sfânt și prețios al lui Isus. Aleluia! Și tot poporul să spună „Aleluia”! Și tot poporul să spună „Amin”! Amin. Amin. Amin. Aleluia!

Vă rog să luați loc. Surorile noastre, cu siguranță, ne vor mai cânta o cântare potrivită. Dacă este aici fratele Helmuth Russ și ne-ar face plăcerea să ne cânte o cântare spre cinstea Domnului, atunci pe mine m-ar bucura foarte mult acest lucru. Domnul Dumnezeu ne-a binecuvântat.

Spuneți „Amin”! Toate cuvintele Scripturii și Ioan 17 și 1 Ioan 5, toate aparțin armonios împreună. Lui, Atotputernicului Dumnezeu... Frate Helmuth Russ, dacă ești aici, te rog vino.

[Surorile cântă o cântare (...)] Amin.

[Fratele Helmuth Russ este fiul fratelui Russ.] Iubit frate Helmuth Russ, noi simțim cu tine în interiorul nostru. Domnul să te binecuvânteze! Domnul să-i binecuvânteze pe toți!

Fratele Helmuth Russ: Nu am aici cântarea preferată a tatălui meu, dar voi cânta o altă cântare pe care am cântat-o ultima dată cu tatăl meu, când vocea lui era încă puternică; este cântarea 344 din acest caiet. David te rog acompaniază-mă! [fratele Helmuth cântă cântarea, împreună cu adunarea (...)]. Amin.